

عنوان مقاله:

بررسی رویه دولت ها در خصوص توافقات یکپارچه سازی میادین مشترک نفتی

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 6، شماره 62 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

زین العابدین انگورج تقوی - کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

امروزه قسمت اعظمی از میادین نفتی و گازی جهان در امتداد مرزی دو یا چند کشور قرار گرفته اند. بهره برداری و استخراج از این میادین مشترک یکی از مناقشه برانگیزترین مسائل کشورهای میزبان این میادین و مخازن بوده است. مخصوصاً فقدان یک رویه خاص و فراگیر به چنین اختلافاتی افزوده است. امروزه کشورها برای جلوگیری یا حداقل کاهش چنین اختلافاتی به روش های مختلف بهره برداری مشترک روی آورده اند. یکی از این روش های بسیار سودمند روش بهره برداری از طریق قرارداد یکپارچه سازی می باشد. در این روش کشورهای میزبان میادین و یا مخازن مشترک توافق می کنند که میدان بعنوان یک واحد تلقی شود و بهره برداری از آن بصورت هماهنگ و یکپارچه انجام گیرد. باتوجه به تنوع و گوناگونی قرارداد یکپارچه سازی می-توان گفت که رویه ای متحدالشکلی درخصوص این قراردادها وجود دارد. سوالی که برای این مقاله می توان مطرح نمود این است که آیا رویه متحدالشکلی درخصوص توافقات بهره برداری مشترک و یکپارچه سازی میادین نفتی منعقد شده بین دولت ها وجود دارد؟ که به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی این فرضیه پرداخته است که کشورها غالباً برای بهره برداری از میادین مشترک نفت و گاز خود از توافقات دوجانبه و چندجانبه به منظور یکپارچه سازی و بهره برداری مشترک استفاده می کنند. این توافقات اگرچه از لحاظ جغرافیایی و بندهای مورد استفاده در آنها دارای تنوع و گوناگونی زیادی هستند اما به نظر می رسد از الگوی تقریباً ثابتی پیروی کنند.

کلمات کلیدی:

یکپارچه سازی، توافقات توسعه، حاکمیت ملی، مخازن مشترک، رویه دولت ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273491>

